

148.

Беседила из Кумана Ана :
Мени моје показује цвеће,
Да ме моја више дика неће;
Ал' ја цвећу веровати нећу,
Право цвеће увенути неће.
Верна дика оставити неће.

149.

Ирош јесам, прошки се владам,
Не могу ми додијати виле.
Кад ја носим покрај себе чине :
Мало блата са црквених врата,
Мало тора са дикина шора,
Још ја носим ћерћели обојке,
За то мене воледу девојке.

150.

Сад се моја дика парадира,
Парадира, па он лепшу бира,
Може наћи лепшу од менека,
Ал' милију никад ни довека !
Нисам лепа, к'о што има леших,
Од лепше сам драгога отела !